

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 21C/43/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121203619
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Vozárová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:2121203619.2

Uznesenie

Okresný súd Trnava v právnej veci žalobcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42176778, Nám. legionárov 5, 08001 Prešov, proti žalovanej: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO 35807598, zastúpená: Werner & Co., s.r.o., Stromová 54/A, Bratislava, o určenie zmluvných podmienok za neprijateľné, takto

rozhodol:

I. Súd konanie **z a s t a v u j e**.

II. Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 07.04.2011, doručenou súdu dňa 08.04.2011, doplnenou podaním zo dňa 23.08.2012, doručeným súdu dňa 24.08.2012, domáhal určenia, že zmluvné podmienky v listine označenej ako „Rozhodcovská zmluva uzavretá podľa § 3 a nasl. zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní“ uvedené v Článku I., Článku II. a Článku III. bod 1., ktoré dojednáva žalovaná so spotrebiteľmi alebo podmienky s rovnakým významom sú neprijateľné, určenia, že zmluvné podmienky vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru ako súčasti zmlúv o úvere dojednávaných žalovanou so spotrebiteľmi: 1. Zmluvné strany sa dohodli v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, že všetky ich právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom, 2. Dohoda o vyplnení zmeniek. 3. Dlužník je povinný v prípade porušenia svojich zmluvných povinností uhradiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 312 eur (9.399,31 Sk) ktorá je určená na úhradu všetkých nákladov vynaložených veriteľom v súvislosti s vykonaním úkonov smerujúcich k zabezpečeniu dlhu dlžníka alebo podmienky s rovnakým významom sú neprijateľné.

2. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 20.09.2021 zbral svoju žalobu späť v celom rozsahu a žiadal konanie zastaviť z dôvodu, že došlo k zásadnej zmene právnej úpravy vedľajšieho účastníctva, ktoré bolo zrušené a v dobe podania žaloby neexistoval inštitút abstraktnej kontroly v spotrebiteľských veciach podľa § 301 a nasl. CSP, preto nemohli mať záujem takúto žalobu podať. Z týchto dôvodov žalobca navrhuje na rozhodnutie o trovách konania aplikovať § 257 CSP.

3. Žalovaná k späťvzatiu žaloby uviedla, že s týmto súhlasí, nesúhlasí však s aplikáciou ustanovenia § 257 CSP a žiada, aby súd v zmysle § 256 ods. 1 CSP priznal žalovanej právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu, nakoľko žalobca späťvzatím žaloby zaviniť zastavenie konania. Dôvody pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP, ako ich uvádza žalobca, sú jednak zmätočné a jednak len potvrdením, že žalobe žalobcu od počiatku nebolo možné vyhovieť a bola od počiatku nedôvodná. Predchádzajúca procesná úprava účinná v čase začatia konania (OSP) nepriznávala tzv. spotrebiteľskému združeniu právo žiadať určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok. Určiť neprijateľné zmluvné podmienky mohol súd ex offa v spore zo spotrebiteľskej zmluvy (t.j. spore medzi spotrebiteľom a dodávateľom) v zmysle § 153 ods. 3 OSP. Právna úprava vedľajšieho účastníctva navyše nemá žiaden právny dopad na žalobcu, nakoľko v konaní od počiatku vystupoval ako (hlavný) účastník konania a nie ako vedľajší účastník. Ani

podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa (zákon č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov) nemá tzv. spotrebiteľské združenie právo domáhať sa určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok; má „len“ právo domáhať sa, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, t.j. formou odstraňovacej alebo negatívnej žaloby, nie však určovacej žaloby. Ani skutočnosť, že nadobudnutím účinnosti CSP bolo zavedené konanie o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach v zmysle § 301 a nasl. CSP, kde je vecne príslušný krajský súd, nič nemení na tom, že vecná príslušnosť sa posudzuje podľa okolností v čase začatia konania (viď. § 11 ods. 1 OSP a § 36 ods. 2 CSP), a to aj v zmysle prechodných ustanovení CSP (§ 470 ods. 4 CSP, podľa ktorého Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo). CSP abstraktnú kontrolu v spotrebiteľských zmluvách pripúšťa (vrátane určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok - § 301 a nasl. CSP), čo je ďalším dôvodom preto, prečo k späťvzatiu žaloby nemuselo dôjsť. Vzhľadom na vyššie uvedené niet žiaden dôvod na to, aby žalobca bol nútený vziať žalobu späť v dôsledku zmeny právnej úpravy, ako sa to účelovo snaží zdôvodniť v záujme predídania uloženia povinnosti nahradiť žalovanému trovy konania. Bol to žalobca a nie žalovaná, kto sa rozhodol začať súdne konanie voči žalovanej. Žalovaná sa zúčastnila konania dobrovoľne a musela sa v konaní brániť a vynakladať peňažné prostriedky na právne zastúpenie advokátom. Žalovaná v súvislosti s okolnosťami prejednávaného sporu správne poukázala na to, že v predmetnej právnej veci to bol žalobca v prvom rade, ktorý sa rozhodol podať voči žalovanej žalobu. Žalovaná sa teda zúčastnila súdneho konania a bola nútená sa voči nárokom žalobcu v prvom rade brániť (Rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 25.02.202, sp. zn. 9Co/124/2019 týkajúci sa identických strán sporu).

4. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

5. Podľa § 145 ods. 1 CSP ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

6. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

7. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

8. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

9. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

10. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

11. Vzhľadom na to, že žalobca vzal svoju žalobu späť v celom rozsahu, súd v súlade s citovaným zákonným ustanovením so súhlasom žalovanej konanie zastavil.

12. Pri posudzovaní nároku na náhradu trov konania podľa § 256 ods. 1 CSP je súd povinný vždy skúmať, či niektorá zo strán zavinila, že sa konanie muselo zastaviť. Pojem procesné zavinenie sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zavinenie môže existovať na strane žalobcu a aj na strane žalovaného. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie vyjadrená v tomto ustanovení znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Pokiaľ bola dôvodná žaloba vzatá späť pre správanie druhej strany sporu, nesmú ísť trovy konania na ťarchu žalobcu, aj keď ten svojim prejavom vôle zastavenie konania vyvolal.

13. Žalobca zoberal svoju žalobu späť z dôvodu, že došlo k zásadnej zmene právnej úpravy vedľajšieho účastníctva, ktoré bolo zrušené a v dobe podania žaloby neexistoval inštitút abstraktnej kontroly v spotrebiteľských veciach podľa § 301 a nasl. CSP nemohli mať záujem takúto žalobu podať. Žalobca

teda zobrať žalobu späť z iného dôvodu ako pre správanie žalovanej, preto procesne zastavenie konania zaviniť žalobca a v zmysle § 256 ods. 1 CSP je povinný nahradiť žalovanej trovy konania.

14. Žalobca žiadal, aby súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania aplikoval ustanovenie § 257 CSP z toho istého dôvodu, pre ktorý zobrať svoju žalobu späť, teda že došlo k zásadnej zmene právnej úpravy vedľajšieho účastníctva, ktoré bolo zrušené a v dobe podania žaloby neexistoval inštitút abstraktnej kontroly v spotrebiteľských veciach podľa § 301 a nasl. CSP nemohli mať záujem takúto žalobu podať.

15. Žalovaná s aplikáciou ustanovenia § 257 CSP nesúhlasila a žiadala priznať náhradu trov konania podľa § 256 ods. 1 CSP.

16. Ustanovenie § 257 CSP upravuje moderačné právo súdu, ktoré umožňuje súdu výnimočne z dôvodov hodných osobitného zreteľa nepriznať úspešnej strane nárok na náhradu trov konania celkom alebo sčasti. Uplatnenie tohto ustanovenia je možné len z výnimočných dôvodov, ktorá výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu, pričom ide o odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu.

17. K žalobcom uvádzanému prvému dôvodu pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP súd uvádza, že skutočnosť, že došlo k zásadnej zmene právnej úpravy vedľajšieho účastníctva, ktoré bolo zrušené, vôbec s prejednávanou vecou nesúvisí, nakoľko žalobca od podania žaloby vystupuje v konaní v procesnom postavení žalobcu (v pôvodnom konaní vedenom pod sp. zn. 21C/17/2011 ako žalobca v 3. rade), v čase podania žaloby inštitút vedľajšieho účastníctva existoval, avšak žiadny subjekt v procesnom postavení vedľajšieho účastníka v konaní nevystupoval a ani nevystupuje, preto je tento dôvod uvádzaný žalobcom irelevantný.

18. Druhým dôvodom pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP podľa žalobcu má byť skutočnosť, že v dobe podania žaloby neexistoval inštitút abstraktnej kontroly v spotrebiteľských veciach podľa § 301 a nasl. CSP, preto nemohol mať záujem takúto žalobu podať. K tomuto súd uvádza, že žalobca je právnickou osobou, predmetom činnosti ktorej je (aj podľa jeho názvu) ochrana spotrebiteľov, je to osoba odborne spôsobilá na túto oblasť práva, zastupuje spotrebiteľov v konaniach pred súdom, preto podanie nesprávnej žaloby nie je možné odôvodňovať nevedomosťou, resp. tým, že nemohli mať záujem takúto žalobu podať. Faktom však je, že žalobca ako osoba odborne spôsobilá v oblasti ochrany spotrebiteľa takúto žalobu podal a žalovaná bola nútená sa v konaní brániť, s čím jej vznikli trovy konania, preto tvrdenie o neexistencii záujmu žalobcu na podaní žaloby (aj vzhľadom na osobu žalobcu) nie je dôvodom hodným osobitného zreteľa.

19. Súd po posúdení všetkých okolností konkrétnej veci, dospel k záveru, že tu nie sú žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 257 CSP), pre ktoré by bolo potrebné žalovanej náhradu trov konania celkom alebo sčasti nepriznať.

20. O náhrade trov konania žalovanej potom rozhodol súd podľa ustanovenia § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, nakoľko žalobca zobrať žalobu späť z iného dôvodu, ako pre správanie žalovanej, preto procesne zastavenie konania zaviniť žalobca a zároveň žalobca nepreukázal, že existujú dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP, pre ktoré by súd nepriznal náhradu trov konania žalovanej. O výške náhrady trov konania žalovanej bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie písomne v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).